

[Lizzie Lichtenberg]

Mens nye realkreditinstitutter skal være aktieselskaber, kan de nuværende realkreditinstitutter fortsætte som hidtil, men de kan også vælge aktieselskabsformen.

Aktieselskabsformen er en hensigtsmæssig virksomhedsform. Den skal have en hæderlig ledelse, og aktieselskabsloven indeholder et klart selskabsretligt system. Endvidere vil den forbedre mulighederne for at få tilført ny kapital, og det kan der blive brug for, idet EF's krav til egenkapital er større end de nuværende danske.

Endvidere giver aktieselskabsformen mulighed for holdingselskabskonstruktioner. I fremtiden vil der således kunne opbygges koncerner, der består af forskellige finansielle institutter, f.eks. under ét fælles holdingselskab. Denne udvikling, har vi set, er allerede i gang på forsikrings- og sparekasseområderne. De mere åbne selskabskonstruktioner vil være et bedre grundlag for international dansk indsats.

Lovforslaget indeholder detaljerede bestemmelser om långivning og lånegrænser, men der sker en liberalisering og forenkling i forhold til den gældende realkreditlov, idet formålssondringen ophæves for erhvervsjendomme, kontor- og forretningsejendomme og andre ejendoms-kategorier. Dog kan der for ejerboliger til helårsbrug og fritidshuse kun ydes tillægslån som efter den gældende lovgivning, dvs. alene til indfrielse af forfaldne prioriteter og alene inden for en lånegrænse på 40 pct. En liberalisering på dette område er desværre ikke mulig, da det stadig væk er nødvendigt at få begrænset forbruget og øget opsparingen.

Ifølge den gældende realkreditlovgivning gælder kravet om et balanceprincip, der bygger på balance mellem det enkelte lån og de udstedte obligationer. Dette forslags balanceprincip tager udgangspunkt i de samlede indbetalinger vedrørende pantebrev og institutters samlede udbetalinger vedrørende udstedte obligationer m.v. Det kan kaldes et generelt balanceprincip.

Ved at anvende et generelt balanceprincip gøres kapitalfremskaffelsen mere fleksibel, og den muliggør en effektivisering af virksomhedsudøvelsen.

Efter gældende lovgivning har realkreditinstitutternes virksomhed i udlandet været på forsøgsbasis, men efter lovforslaget bliver denne adgang til at drive virksomhed i udlandet permanent.

Ved ændring af balanceprincippet fra at kræve balance mellem det enkelte lån og udstedte obligationer til forholdet mellem de samlede indbetalinger og instituttets samlede pligtige udbetalinger åbnes der mulighed for genindførelse af kontantlån.

Det Konservative Folkeparti lægger vægt på, at tilsynet bliver bedst muligt, og hvor det skal placeres vil det bebudede udvalgsarbejde måske kunne fortælle os nærmere om.

Den gældende lov om realkreditinstitutter er oprindeligt fra 1970. Det kan konstateres, at realkrediten har indtaget en dominerende rolle, når det gælder finansiering af fast ejendom. Derved spiller realkrediten også en stor rolle på det finansielle kapitalmarked. Vi kan derfor forvente, at der ikke vil gå 19 år, før vi skal revidere loven igen, da vi også her i Danmark må følge udviklingen af kapitalmarkedet meget nøje som led i tilpasningen til EF's indre marked.

Det er mit håb, at denne opblødning og afbureaukratisering i forhold til tidligere lov skaber muligheder for, at de danske realkreditinstitutter kan konkurrere ikke bare på det danske marked, men også på det udenlandske marked. Den konservative folketingsgruppe kan støtte ministerens forslag, og vi håber på en velvillig behandling her under udvalgsarbejdet.

Endvidere har vi et lovforslag fra industriministeren, L 28, til behandling sammen med dette lovforslag. Det er bestemmelser om ændring af regler om belåning af ejerboliger til helårsbrug og fritidshuse, og det er en følgelovgivning af den kreditlovgivning, som må siges at være hovedloven i dag.

Holger K. Nielsen (SF):

Det kan ikke nægtes, at der i de senere år ofte har stået blæst om kreditforeningerne. Der har været mange sager, hvor kreditforeningerne er gået lige til stregen eller over stregen i deres udlåns politik. På den baggrund kunne man måske forvente, at de ansvarlige politiske myndigheder spillede ud med en lovgivning, der forsøgte at stramme op over for det realkreditsystem, vi har i Danmark, og som på mange måder er enstående. Deri er jeg enig.

Men man kan unægtelig ikke sige, at det er tilfældet i regeringens lovforslag, som i parentes bemærket er både udviklet og omfattende. Men der lægges op til yderligere liberalisering af realkrediten. Baggrunden er det spøgelse,